

Tudi vodji državne policije Szelkayu se stališče maje. Ljudje govorijo, da sleparije niso bile povse neznane, a je skozi prste gledal takemu počenjanju. Zakaj, to pač sam najbolje ve. Vladni listi bi radi vso stvar potlačili, a se je preveč že razglasila.

Senzacijonelna ovadba.

V noči od 14. do 15. marca 1891. leta je prišel v Zagrebu ob jedni po noči domu trgovec Karol Schwarz, vodja solne zaloge v Ilici. Bil se je zamudil v kavarni. Ko je stopil v vežo, sta ga napali dve neznani osebi, zvezali na rokah in nogah in tako dolgo ga pretepali, da je povedal, kje ima ključ od blagajnice. Roparji so potem odprli blagajnico in odnesli 20.000 gld. ter brez sledu izginili.

Začela se je sodniška preiskava. Policija je vse storila, da bi kaj gotovega izvedela. Ljudje so pa začeli govoriti, da se je trgovec najbrž sam vse izmislil, ker njegove finančne razmere niso bile najboljšie in morda hoče tako oslepariti razne upnike. Tudi sodišče je proti njemu v tem smislu naperilo preiskavo, katera se pa ni končala, ker se je trgovec poprej sam umoril, ko je videl, da vedno bolj sumi leti nanj samega. Ljudje so bili vsled tega trdno prepričani, da je trgovec sam si bil napad izmislil in stvar se je že bila pozabila.

Te dni je pa neki čevljar naznanil policiji, da so on in še trije drugi čevljarji dotičnega trgovca oropali. Povedal je imena teh čevljarjev. Izpovedbe čevljarjeve se popolnoma vjemajo s tem, kar je tedaj pokojni trgovec bil izpovedal.

Vsled tega se je preiskava v tej stvari na novo začela. Njen uspeh je pa še tajen. Kakor se govori, izvedelo se je, da je neki človek prodal v neki gostilni v zagrebski okolici srečko, ki je bila tedaj trgovcu Schwarzu ukradena. Dotičnik, ki je srečko prodal, je po popisu ljudij jako podoben jednemu ovadenih čevljarjev. Da je pa čevljar ovadil svoje tovariše, prihaja od tod, ker se zaradi razdelitve roparstva niso mogli sporazumeti. Imel bi tudi on dobiti četrtino, a mu drugi trije niso ničesa dali. To ga je pa tako jezilo, da je šel stvar ovaditi, če tudi ve, da bode sam zaprt. Ta dogodek je vzbudil seveda veliko senzacijo v Zagrebu. Pojasnilo se je pa še tudi, kako da se je tedaj bilo jelo govoriti po Zagrebu, da se je trgovec najbrž vse sam izmislil. To misel so sprožili roparji sami po gostilnicah in potem so jo pa širili drugi ljudje in naposled je tudi sodišče postalo teh misli, posebno ker so razmere zares bile malo sumljive.

— **Mlad morilec.** 16letni Anton Szabas je umoril v Budimpešti ženo nekega kočijaža, s katero je imel znanje. Za to znanje je bil izvedel mož in je zabranil. Ker žena ni hotela več občeovati s fantom, jo je počakal in ustrelil.

— **Sleparija pri prepisih na Ogerskem.** V Bekeškem komitatu na Ogerskem so prišli na sled velikim sle-

parjam pri prepisih graščin. Država je oškodovana za več tisoč goldinarjev. V te slepariji je zamotanih več oseb.

— **Samomor na Velikonoč.** Jednoletni prostovoljec Zelinka iz Češke, pristojen v Trstu, 20 let star, službujoči v c. in kr. pešpolku št. 97, stanoval je za časa svojega vojaškega sluzbovanja pri svojem bratu na Škorklji hšt. 187, (kampanja Juke). Mladenič bil je poslednji čas zelo otožen in večkrat se je izjavil, da je sit življenja. Ker ga v nedeljo ni bilo v njegovi sobi iskali so ga domačini po planem, sluteči nesrečo. V bližnjem vodnjaku zagledali so prostovolječo vojaško čepico, plavajočo na površju vode. Urno so odredili vse potrebno, da so mogli koga spustiti v vodnjak in res so spravili z velikim naporom iz vode mrtvo truplo mladeničevo. Isti si je, predno se je vrgel v vodnjak, tesno zvezal nogi in na vrat si je pričvrstil kakih 10 kilogramov težek kamen. Na lice mesta došla sodnijsko-zdravniška komisija dala je truplo prevesti v mrtvašnico vojaške bolnišnice.

— **Zaprta škofijska cerkev.** V Solnogradu je oblastvo ukazalo, da se ima nakrat zapreti škofijska cerkev. Na Veliko soboto je iz zvonika debel kamen se odkrušil in pal na tla. K sreči ni nobenega poškodoval. Vsled tega je oblastvo odredilo, naj se cerkev zapre in začne takoj popravljati.

— **Pet delavcev ponesrečilo.** V livarni v Ashland in Archeru v Čikagi, je bilo dne 21. marca popoldne vsled kipenja topeče rude pet delavcev zelo hudo obžganih, Miha Donivič in Peter Rovič bodeta najbrže umrla.

— **Nesreča v rovu.** Dne 23. marca dopoldne so se v Duboisu v Ameriki v rovu vneli požemski plini. Do 3. ure so deset trupel ponesrečenih premogarjev prinesli iz rova, tri še pogrešajo. Vsega skupaj je delalo v tem rovu 17 mož, štirje so delali bolj na koncu rova in se jim je posrečilo rešiti se, ter prišli na površje zemlje zelo prepadeni v obrazu. Vest o nesreči se je zelo hitro raznesla po okolici in iz tri milje oddaljenega Rochester premogokopa je došlo 40 mož z glavnim nadzornikom na čelu na mesto nesreče in pričeli delati v rešenju nesrečnikov.

— **Na ljudi je streljal.** V malem kraju Dunmore v Ameriki biva še nekaj tednov odpadnik Ruthven, ta je v tamošnji protestanski cerkvi zabavljajl čez katoličanstvo. Ker pa je v Dunmore večina prebivalcev katoliške vere, je te to izzivanje in sramotno obrekovanje zelo razburilo. Večkrat je bil odpadnik od užaljenih katoličanov, ko je šel iz protestanske cerkve, napaden z gnilimi jajci in sneženimi kepami, ko se je dne 23. marca to ponavljalo in moža spremljalo troje detektivov, je odpadnik in jeden brič streljal na množino ljudi. Tako napadeni in še bolj razsrjeni ljudje so pa tudi odgovorili z strelom in neznačajni Ruthven je moral z spremstvom bežati v neko hišo. Tri osebe so bile ranjene, vendar nobena nevarno.

— **Novotarija na pošti v Ameriki.** Vsled vzpodbujanja poštarja Willeta, bode v bodoče pri kolekovanju, pisem vpeljana novost, katera bodo tudi pismonošem ugajala. Vsak pečat pisma bode imel poleg dneva in ure oddaje še zaznamovano vreme prihodnjega dneva po poročilnih vremenoslovskega urada. Ta novost bodo vpeljali po vsej deželi.

— **Poljaki protestirajo.** Pri dobro obiskanem zborovanju Poljakov, dne 23. m. m. v Čikagi, katero se je vršilo v Pulaski dvorani, so ti sprejeli resolucijo proti zatrtjevanju senatorja Lodgea in sodrugov, da 39 odstot. naseljenih Poljakov ne zna ne čitati ne pisati in da je največi odstotek zločincev Poljakov. To zatrtjevanje se je dogodilo v odseku senata, ko so se bavili s prepovedjo naseljencev, kateri ne znajo čitati ne pisati.

— **Vso družino zastrupila.** 13letna deklica Jerica Taylor v St. Josefu v Ameriki je priznala, da je vso družino stariše in sestre otrovala, ker ni marala za svakinjo, katera je z svojim možem stanovala pri tlastu. Nje oženjen brat je umrl, ostali člani družine so še nevarno bolni.

— **Družinski škandal med „400“.** Hčerka umrlega milijonarja ameriškega Astorja, omožena Charlota Drayten se je „naveličala“ zakonskega jarma in ne mara več za svojega moža dasi ima štiri otroke. Škandal se že vrši dve leti in je baje bogata žena možu nezvesta postala. Žena pravi, da jo je mož nenadoma zapustil in odpotoval v Evropo. Živel so nekaj časa v Parizu, seveda milijonarjem primerno in tam bi se imel Drayton dvobojevati s svojim tekmečem. Da se ves škandal nekoliko pokrije, bode denar igral veliko vlogo; Drayton dobi novce, njegova žena bode pa ločena, po čemer gotovo hrepeni. Tako je življenje ljudi, kateri imajo vsega dovolj in z „dolžega časa“ neumnosti uganjajo.

— **Holmes — pisatelj.** Nekaj filadelfskih in new-yorških založnikov in izdateljev časnikov si zelo prizadeva, da bi Holmesa na smrt obsojenega morilca in sleparja zavarovalnin pridobili, da spiše obširen popis njegovega življenja in lopovščine. Jeden mu je ponujal 1000 dolarjev za tak resničen spis, drugi celo 3000, dolarjev ker se pa Holmes za te ponudbe ni dosti zmenil, mu je tretji ponudil 7500, vendar se še ne vé ali je Holmes poslednji čas v ječi mnogo pisal, kaj pa ne vé nihče. Ako Holmes kaj spisal ali ne, gotovo je, da bode ameriška „literatura“ za škandalozen roman bogatejša.

— **Linčan — zamorec.** V kraju Enterpris pri Novem Orleansu v Ameriki je ljudstvo samo bilo sodnik in rabelj. Dve belopoltni deklici ste bili napadeni od zamorca, na klicanje na pomoč je došlo nekaj prebivalcev; zamorec je ubežal, a vjeli so ga kmalu in obesili na bližnje drevo.

Loterijske srečke.

V Lincu dne 11. aprila t. l.: 13, 76, 58, 15, 59.

V Trstu dne 11. aprila t. l.: 5, 59, 76, 66, 73.

V Pragi dne 15. aprila t. l.: 55, 6, 85, 62, 46.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 15. aprila 1896. Pšenica gld. 8 — kr., rž gld. 7.50 kr., ječmen gld. 6.50 kr., oves gld. 6.80 kr., ajda gld. 7.40 kr., proso gld. 6.30 kr., turšica gld. 5.40 kr., leča gld. 11 — kr., grah gld. 10 — kr., fižol gld. 12 — kr. (Vse cene veljajo za 100 kgr.)

Krasni uzorci se pošiljajo zastoj in poštnine prosto na zasebne naročnike. Zelo obširne uzorčne knjige, kakor jih še ni bilo, dobe krojači nefrankovane. (10)

Blago za obleke.

Peruvien in dosking za visokočastito duhovščino, predpisano blago za c. kr. uradniške uniforme, za veterance, požarne brambe, telovadce, livreje, sukno za biljarde in igralne mize, prevlake za vozove. Največja zaloga štajerskega, koroškega in tirolskega lodna za gospe in gospode po prvotnih tovarniških cenah in v takih izbirah, da jih 20kratna konkurenca ne zamore nadomestiti. Največja izbira ogrinal za dame v najmodnejših barvah, perilno blago, potne pléde od 4 do 14 gld. Krojaške potrebščine (podvlaka, gumbe, šivanke, sukanec itd.) Vredno, pošteno, trpežno, čisto volneno sukneno blago in ne cene cunje, ki niti niso vredne krojaškega dela, priporoča:

JAN. STIKAROFSKY,

v Brnu (središče avstrijske suknene trgovine).

Največja zaloga sukna v vrednosti 1/2 milijona goldinarjev.

— Pošilja se le po povzetji. —

Svarilo! Agentje in krošnarji radi prodajajo svoje malo-vredno blago pod imenom „Stikarofsky“. Da se takim sleparijam v okom pride, javim, da tem ljudem sploh svojega blaga ne prodajam.

C. in kr. privilegovani aparati v ohranjenje piva.

Taisti so za gostilne in domačo porabo neizogibno potrebni in imajo to prednost, da pivo brez umetnega dovažanja ogljikove kisline ostane **cele tedne** sveže in okusno. Njihova uporaba je jako priprosta.

Poskusi teh preskušanih aparatov so dokazali, da se pivo **od začetka, do zadnjega kozarca** enako dobro, peneče in čisto ohrani. (22—4)

Cenike z navodilom pošilja izdelovatelj:

Albin C. Achtschin star. v Ljubljani

Gledališke ulice št. 8.

Priznalno pismo:

Aparat za ohranjenje piva je jako izvrsten, katerega vsacemu gostilničarju v vsaki zadevi najtopleje priporočam.

Kandija, dné 1. aprila 1896.

S spoštovanjem

Janez Konda. (7)

